

Modlitba cnostného,
vždy spravedlivého
udobří,
ukrotí,
hněv Pána Božského.

Maří Magdaléno,
ty naše patronko, *
pros za nás
tento čas,
by odvrátil od nás

oheň tak žízlivý
Bůh náš spravedlivý;
pak k sobě,
do nebe
vzal ten milostivý.

Kdež bychom jej ctili,
spolu se shledali
s rodiči,
s přáteli,
na věky chvalili.

XV. Písně pohřební.

Zpěv literáků večer v domě smutku nad mrtvolou.

2025.

Z M. Vrbky.

Ej-hle všick-ni vi - dí - me, k če-mu se ro - dí - me,

k smr-ti, k po-hre-bu do ze-mě, neb sme po - šli z ze-mě.

Ejhle všickni vidíme,
k čemu se rodíme,
k smrti, k pohrebu do země,
neb sme pošli z země.

Když nám věku přibývá,
zas nám ho ubývá,
deň po dni k smrti běžíme,
k cíli se blížíme.

Nahý přišel každý z nás,
nahý odchází zas,
kdo co měl, jeho nebylo,
svěreno mu bylo.

Víra, láska, pokání,
pokoj, ctné chování,
to jen s nami z světa výjde,
na súd Krista přijde.

Blahoslavený jest ten,
kdo zde bděl každý deň,
neb když z mrtvých vzkřísen bude,
věčné slávy dojde.

Dejž nám, Pane, z miľosti
bdíti v pobožnosti,
dejž v víre, lásce zůstati
a šťastně skonati.

* Maří Magdalena, patronka chrámu Páně ve Velké.